

دانشگاه مجازی المصطفی صلى الله عليه وآله

معاونت پژوهشی و تولید

گزارش نشست علمی پژوهشی

فلسفه روزه از دیدگاه ادیان	عنوان نشست
فلسفه روزه	موضوع نشست
حجت الاسلام دکتر طهرانی گلستانی (استاد، همکار، جامعه المصطفی العالمیه)	سخنران
-----	دبیر علمی
انگلیسی	زبان ارائه
۱۳ اردیبهشت ۱۴۰۰	زمان برگزاری
سالن جلسات دانشگاه مجازی	مکان برگزاری
<u>۱۵ نفر آنلاین</u>	تعداد شرکت کنندگان
https://live.mou.ir/phwmbnrahsa2/	لینک دسترسی به محتوای نشست

متن نشست

بسم الله الرحمن الرحيم

فلسفه روزه از دیدگاه ادیان

معاونت پژوهشی و تولید دانشگاه مجازی ، نشست علمی فلسفه روزه از دیدگاه ادیان در تاریخ ۱۳ اردیبهشت ۱۴۰۰ برگزار نمود. در این نشست علمی حجت الاسلام دکتر طاهر امینی گلستانی به بیان فلسفه روزه از دیدگاه ادیان (به زبان انگلیسی) پرداختند.

در زیر گزارشی از این نشست علمی به دوزبان انگلیسی و فارسی ارائه می گردد:

When a person is overcome by material desires and cravings, he becomes negligent of his spiritual being and indifferent to the obligations imposed on him by his Creator. To help man in combating this onslaught, the Almighty has made fasting compulsory once every year for one whole month -- the month of Ramadhaan. With Ramadhaan comes restriction on our eating and marital relationship. Compared with some other forms of worship subscribed by Islam, fasting is somewhat demanding because its aim is to discipline and channel our soul. This objective, obviously, can only be achieved by a tough training programmer.

Fasting in Judaism

The Jewish calendar contains comparatively few regular fast-days. Yom Kippur (the Day of Atonement), is the only fast-day prescribed by the Mosaic Law:

"And this shall be a statute forever unto you: that in the seventh month, on the tenth day of the month, ye shall afflict your souls, and do no work at all, whether it be one of your own country, or a stranger that sojourneth among you: For on that day shall the priest make an atonement for you, to cleanse you, that ye may be clean from all your sins before the LORD. It shall be a sabbath of rest unto you, and ye shall afflict your souls, by a statute forever." (Leviticus ۱۶:۲۹-۳۱)

The Jews observe ten days of repentance starting with Rosh Hashanah (the Jewish New Year) and ending with Yom Kippur (the Day of Atonement). This is a time to consider the sins of the previous year and repent.

Yom Kippur is the day on which Jews believe that the fates of all Jews are to be sealed for the coming year. This day is held to be the most solemn and serious day in the Jewish calendar, which involves grieving for sins committed in the past year as well as praying for forgiveness.

On this day, Jews fast for 25 hours from sundown on the previous evening until sundown the next night. To the Jews, fasting is more than just refraining from drinking and eating: working on fast days is not permitted, and having sexual relations and bathing, as well as using ointments and leather shoes, are prohibited.

The fast begins with a special evening service known as Kol Nidre (All Vows), and synagogue services last for the whole of the following day until the fast ends.

It is also customary among many Jewish communities to fast on the eve of New Year's Day: Rosh Hashanah.

Besides Yom Kippur, there were four regular fast-days established by Jewish tradition to keep the memory of various sad events that affected the Jewish nation during their captivity. According to some scholars of the Talmud these fasts were obligatory only when the nation was under oppression, but not when there was peace for Israel.

The Synagogue is also empowered to impose fasting in case of a misfortune befalling the people, such as pestilence, famine, or an evil decree enforced by the ruler of the day.

The Jewish fasts normally begin at sunrise and end with the appearance of the first stars of the evening, (with the exception of Yom Kippur, which lasts from sundown to sundown). The giving of charity on a fast-day, specially the distribution of food necessary for the evening meal, is encouraged (Jewish Encyclopedia).

Fasting in Christianity

the kind of fast prescribed by Jesus was already familiar to the Jewish community

From the sermon on the Mount, we know that Jesus instructed his earliest disciples to fast:

"When you fast, do not look somber as the hypocrites do, for they disfigure their faces to show men they are fasting. I tell you the truth, they have received their reward in full. But when you fast, put oil on your head and wash your face, so that it will not be obvious to men that you are fasting, but only to your Father, who is unseen; and your Father, who sees what is done in secret, will reward you."
(Matthew 6:16)

It is obvious that the kind of fast prescribed by Jesus was already familiar to the Jewish community, as there is no record that he taught any change. Therefore, it must have been complete abstinence from food and drink, as the above verses indicate. That is why he spoke of putting oil on the head and washing the face so that the tiredness of fasting may not be obvious to others.

استاد امینی گلستانی در ابتدا با اشاره به اهمیت ماه مبارک رمضان و فرصتی که اکنون در آن قرار داریم به ارائه مطالب زیر پرداختند:

روزه عملی عبادی و هماهنگ با روح و روان انسان است که در صورت تحقق دقیق با توجه به شرایط و معیارهای یک روزه واقعی نتایج گرانی را در امور روحی، روانی، معنوی، بهداشتی، اقتصادی و ... برای فرد و اجتماع به ارمغان می آورد.

روزه ظهور در پیروان ادیان الهی دارد، چون ناشی از مبدا ایمان و امر خدا می باشد و نیروی مقاومت را افزایش می دهد تا انسان را به مقام تقوا برساند.

روزه ضمن وجوب در ادیان الهی، انگیزه فطری نیز داشته زیرا بشر تعالی طلب که نمی خواست تا سطح حیوانات پایین بیاید و یکسره محکوم تمایلات و شهوات حیوانی گردد، روزه را وسیله و سپری برای مقاومت در برابر این گونه تمایلات قرار داده تا خود را به کمال برساند.

چنانکه پیامبر می فرماید: امت من وقتی روزه گرفتن نیروی شهوت و هوا و هوس در آنها ضعیف شده و دیگر گرد اعمال زشت نمی گردند.

روزه گرفتن در میان ادیان الهی، تاریخی بس طولانی دارد و از جمله عبادات دیرینی است که پیدایش آن را می توان با رانده شدن حضرت آدم و حوا از بهشت مقارن دانست.

بعضی مفسران می گویند که خداوند روزه روزهای سیزدهم، چهاردهم و پانزدهم هر ماه را بر آدم صفی واجب کرد، علت آن بود هنگامی که آدم به زمین آمد از گرمی و تابش آفتاب سوخت و سیاه شد ولی پس

از روزه بدنش سفید شد و به این جهت آن سه روز را ایام البیض خواندند.

صوم در لغت به معنای خودداری از عمل است البته در معنای آن این قید را اضافه کرده‌اند که به معنای خودداری از کارهای مخصوصی است که دل آدمی مشتاق آن باشد و اشتهای آن را داشته باشد.

اما صوم در فرهنگ و شریعت دینی عبارت از خودداری و پرهیز از چیزهایی خاص در زمان معین است. خداوند در قرآن می‌فرماید: ای کسانی‌که ایمان آورده‌اید بر شما روزه نوشته شد همانگونه که بر اممی که پیش از شما بودند، نوشته شد.

این آیه نشان می‌دهد که روزه بر مسلمانان و بر امتهای پیش از آنان نیز واجب بوده است. در روایات اسلامی آمده که کتابهای بزرگ آسمانی همچون تورات، انجیل، زبور، صحف و قرآن در رمضان نازل شده‌اند. امام صادق علیه‌السلام می‌فرماید: تورات در ششم ماه رمضان، انجیل در دوازدهم ماه رمضان، زبور داود در هجدهم ماه رمضان و قرآن در شب قدر نازل شده است.

امیرمومنان در این باره می‌فرماید: روزه عبادت قدیمی است که خدا هیچ امتی را از آن معاف نکرده است. اما لزومی ندارد که روزه وضع شده برای پیشینیان شبیه روزه مسلمانان باشد.

تفاوت روزه در ادیان از جهت تعداد روزها و چگونگی روزه‌هاست، هرچند در ادیان مختلف جزئیات و کیفیت روزه تفاوت دارد اما اصل حکم روزه وجود دارد و هدف آن بطور کلی تهذیب نفس و ایجاد طهارت و پاکی معنوی و رفع رنج و بلاست.

غرض از ذکر مطالب یاد شده این است که باید بدانیم در بررسی پرهیز و روزه در ادیان دیگر، باید ذهن خود را از معنای مصطلح آن در اسلام و آنچه در شرع اسلام مبطل روزه محسوب می‌شود بخصوص خوردن و آشامیدن فراتر ببریم.

این فرانگری باید عوارض و لوازم آن را نیز دربرگیرد، برای مثال روزه سکوت که به واسطه نذر، سوگند و ... واجب می‌شده و در میان قوم یهود متداول بوده به روزه مسلمانان شباهتی ندارد.

با این اوصاف درمی‌یابیم که اکثر ادیان بزرگ دنیا از جمله صائین، مانویان، بوداییان و اهل کتاب روزه‌های واجب و مستحب دارند.

پس از این مقدمه توجه این مقاله بر مسئله روزه در دو دین یهود و مسیحیت بطور مفصل و بر دیگر مذاهب به صورت اشاره خواهد بود.

۱- روزه و روزه‌داری در دین یهود

واژه عبری برای کلمه روزه، لفظ صوم است؛ در آئین یهود روزه جزئی از مجموعه اعمالی است که یک یهودی برای ذلیل ساختن تن و رنجور ساختن آن انجام می‌دهد.

روزه در تمام اوقات در میان هر طایفه و ملت و مذهب موقع ورود اندوه و رحمت غیرمترقبه معمول بوده است (یونس ۵:۳) و می‌توان گفت که حکم طبیعت است که در این مواقع پرورش و نمو را ترک می‌کند.

در عهد قدیم (کتاب مقدس) به هیچ وجه اشاره‌ای نشده که قبل از ایام موسی روزه بطور صحیح معمول بوده، همچنین در تورات به وجوب روزه و حدود آن تصریحی نیست ولی روزه‌داران را ستوده است.

قوم یهود غالباً در موقعی که می‌خواستند اظهار عجز و تواضع در حضور خدا نمایند روزه می‌داشتند تا گناهان خود را اعتراف نموده و به واسطه روزه و توبه رضای حضرت اقدس الهی را تحصیل نمایند. (داوود ۲۶:۲۰)

مخصوصاً در مواقع مصیبت عام روزه غیرمرسوم قرار می‌دادند و در این صورت اطفال شیرخوار و گاهی حیوانات را نیز از چرا منع می‌کردند. (یوئیل ۱۶:۲)

عهد قدیم از روزه داشتن فردی، همچون روزه داشتن داود، عزرا، الیاس، دانیال و جمعی بسیار سخن گفته که بیانگر یک ارب دینی کاملاً متداول برای نیل به هدف مورد نظر در میان یهودیان بوده است.

برای نمونه چند عبارت از کتاب عهد قدیم را آورده‌ایم:

« پس داود برای (سلامت) طفل از خدا استدعا کرد و داود روزه گرفت و داخل شده تمامی شب را بر

روی زمین خوابید». (دوم سموئیل باب ۱۲/۱۶/۱۵)

«و در روز بیست و چهارم این ماه بنی اسرائیل روزه دار و پلاس در بر و خاک بر سر جمع شدند». (نحمیا

باب ۱/۹)

در تورات برای اولین بار دستور تعنیت (روزه) برای روز کیپور (بخشش گناهان) در دهم ماه تیشری ذکر شده ولی روزه‌های دیگر تاریخ یهود با یادبود اتفاقاتی که در مسیر خرابی بت بیت المقدس (همیقداش) روی داد، مناسبت پیدا می‌کنند.

روزه‌های مهم یهودیان عبارت است از:

- ۱- یوم کیپور بزرگترین روزه یهودیان است که با نامهایی چون یوم اذیر یعنی جلیل و باعزت، یوم مقادوش یعنی روز مقدس و یوم عاسورا خوانده می‌شود.
 - ۲- روزه ۱۰ طوت آغاز محاصره اورشلیم توسط بنخت النصر
 - ۳- روزه ۱۷ تموز خرابی دیوار اورشلیم و توقف قربانی و فتح اورشلیم توسط تیطس سردار رومی
 - ۴- روزه ۹ آو خرابی دوباره بت همیقداش و یادآوری مصیبت ویرانی بیت المقدس
 - ۵- روزه ۳ تبشری سقوط یهود و کشته شدن جدلیا حاکم یهودا.
- هاگس در کتاب قاموس مقدس می‌نویسد: روزه کفاره روزه مهم سالیانه‌ای است که آرامی و استراحت و روزه دهم ماه تیشری یعنی پنج روز قبل از عید خیمه‌ها نگاه می‌دارند.

۲-۱- فلسفه روزه یهود

کتاب عهد قدیم تاکید دارد که روزه هدف نیست بلکه وسیله‌ای است که از طریق آن انسان قادر است از گناهانی که مرتکب شده است اظهار ندامت و توبه کند و قلب خود را برای خداوند متواضع گرداند و با تغییر در رفتار و عمل خود توبه حقیقی از گناهان را متجلی سازد.

تعنیت (روزه) در دین یهود اهداف خاصی از جمله توبه، طلب بخشش و یادآوری سوگواری را در پی

دارد.

از نگاه دین یهود صوم تنها به معنی پرهیز از خوردن و آشامیدن نیست بلکه خودداری از لذایذ جسمانی است.

کتاب مقدس یهودیان بر این مطلب تاکید دارد که روزه داشتن بدون توبه‌ای صمیمی و حقیقی بی‌ارزش و بی‌محتواست و صرف توجه به ظواهر روزه کارساز نیست.

این امر که فلسفه روزه صرفاً اجتناب از برخی نیازهای طبیعی و پرداختن به اموری دیگر چون دعا و ... عبارت - بدون ایجاد اثری مثبت در قلب و روح مومنان- نیست منحصر به آیین یهود نیست و در دیگر ادیان نیز مورد توجه قرار گرفته است.

قوم یهود در موارد مختلفی مبادرت به روزه گرفتن می‌کردند که از جمله آنها موارد زیر می‌باشد:

- ۱- بر سرلطف آوردن خداوند به منظور پیشگیری پایان بخشیدن به یک مصیبت الهی.
- ۲- هنگامی که یک تهدید یا حمله از سوی دشمنان و یا مصیبت طبیعی متوجه می‌شد به روزه عمومی توجه می‌کردند.
- ۳- روزه داشتن به منظور کسب آمادگی برای قبول امری خطیر یا ملاقات با ارواح مردگان.

آداب و رسوم روزه‌داری

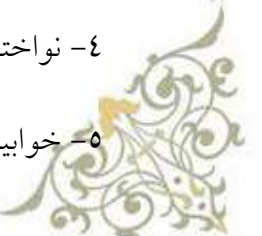
در دین یهود دختران از سن ۱۲ سالگی و پسران در ۱۳ سالگی موظف به گرفتن روزه می‌شوند و بیماران و زنان باردار و شیرده از روزه گرفتن معاف هستند.

آنها همراه روزه بعضی از اعمال را انجام می‌دهند مانند:

- ۱- بیرون آوردن تورات از جایگاه بدون پوشش اصلی.
- ۲- قرائت تورات، خواندن دعا و اعتراف به گناه.
- ۳- زیارت قبور.

۴- نواختن شوفار.

۵- خوابیدن روی زمین.

۶- خودداری از صحبت کردن و شنیدن موسیقی.

بر اساس یک طبقه‌بندی دوره‌های مرسوم در آیین یهود را می‌توان به سه طبقه اصلی تقسیم کرد:

۱- روزه‌های حکم شده در کتاب مقدس یا روزه‌های ایجاد شده به مناسبت تذکار وقایع مطرح شده در

کتاب مقدس مانند: روزه یوم کیپور، روزه نهم آو، روزه ۱۷ تموز و ...

۲- روزه‌های تعیین شده از سوی ربی‌ها مانند: روزه اولین دوشنبه پس از عید فصح، روزه آخر هر ماه

موسوم به یوم کیپور کوچک و

۳- روزه‌های شخصی که اشخاص در مناسبت‌های مختلف خصوصی به آن مبادرت می‌کنند، که این روزه‌ها

وقت مشخصی ندارد و با توجه به رخداد پیش آمده برای افراد از سوی آنها روزه گرفته می‌شود مانند: روزه

برای فوت والدین یا معلم، روزه عروس و داماد در روز ازدواجشان و ... در روز یوم کیپور و روزه نهم آو،

وقت روزه از غروب آفتاب تا شامگاه روز بعد است ولی در دیگر روزه‌ها مدت روزه از هنگام طلوع آفتاب

تا شامگاه همان روز است. همچنین اگر یکی از روزه‌ها به استثنای روزه یوم کیپور با روز شنبه مصادف

شود، روزه به یکشنبه موکول می‌شود.

۲- روزه و روزه‌داری در دین مسیحیت

تاریخ روزه‌داری در دین مسیحیت به قبل از قرن هشتم می‌رسد، روزه در تقویم کلیسا هم ثبت شده و جزو

آداب فقهی به شمار می‌رود.

در انجیل آمده که: آنگاه عیسی به قوت روح به پایان برده شد تا ابلیس او را امتحان کند، پس چهل شبانه

روز روزه داشته و نهایتاً گرسنه گردید.

در اناجیل به وجوب روزه تصریح شده و روزه‌دار را ستوده و او را از ریا برحذر داشته است.

سنت یهودی تا زمان حضرت عیسی - در صورتهای مختلفش - یعنی پرهیز از خوراک، پرهیز از سخن و ...

رایج بوده و پس از او هم میان حواریان و کسانی که مبلغ پیامش در مناطق مختلف جهان شدند، رواج داشته

است. بطوری که روزه‌داری از خصوصیات حواریون و رسولان پیام عیسی بوده است.

این امر نشانگر آن است حضرت عیسی خود به روزه عملاً و قولاً توجه داشته و شاگردانش نیز پس از وی به امر روزه توجه داشته‌اند. جیمز هاکس در این باب می‌گوید: حیات حواریون و مومنین - (مسیحی) ایام گذشته، عمری مملو از افکار، لذت و زحمات بی‌شمار و روزه‌داری بود.

حضرت عیسی بی‌شک پیش از آغاز رسالتش، همچون یک یهودی، ایام روزه‌داری در دین یهود مثل روزه یوم کپیور را مراعات می‌کرده و به نظر برخی، او تنها اصول را بیان کرده و وضع قوانین را به عهده کلیسا نهاده است.

چند نکته‌ای که در این دین حائز اهمیت است، این است که اولاً در مسیحیت دو واژه روزه و پرهیز وجود دارد که بین این دو تفاوتی وجود دارد به این نحو که در ایامی که باید پرهیز را رعایت کرد، تنها از مصرف گوشت پرهیز می‌کنند ولی در ایام رعایت روزه همراه با پرهیز از گوشت غذای مصرفی و دفعات وعده

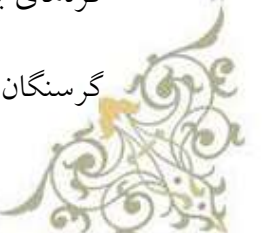
غذا هم محدود می‌شود، دوماً یکی از روزهای مهم در مسیحیت روز عید پاک یا **the easter day** است که به مناسبت قیام عیسی از قبر گرامی داشته می‌شود. هفته پیش از این روز «هفته مقدس» گفته می‌شود که در تعیین بسیاری از روزه‌ها هم نقش مهمی دارد.

۲-۱- فلسفه روزه در مسیحیت

برخی می‌گویند که روزه و دعا وسایلی برای مقابله با وساوس شیطانی است و روزه حقیقی آن است که هیچ بدی مرتکب نشوی و با قلبی خالص خود را وقف خدمت به خداوند کنی.

مسیحیان معتقدند که روزه ظاهری نیست بلکه باطنی و معنوی است و هدف اصلی آن این است که با فروتنی به خدا تقرب جویند و هدایتهای او را بطلبند. همچنین در کتاب اشعیاء نبی، فصل ۵۸، آیات ۶-۹ در این باره چنین آمده که: «مگر روزه‌ای که من می‌پسندم این نیست که بندهای شرارت را بگشائید و گره‌های یوغ را باز کنید و مظلومان را آزاد سازید و هر یوغ را بشکنید؟ مگر این نیست که نان خود را بین

گرسنگان تقسیم کنی و فقیران رانده شده را به خانه آوری و چون برهنه را بپوشانی و ... آنگاه دعا خواهی

کرد و خداوند توبه را اجابت خواهد فرمود و استغاثه خواهی نمود و او خواهد گفت که اینک حاضر هستم».

روزه مسیحی به منظور صواب و ریاضت و یا به دست آوردن دل خدا و نجات از گناه به جا آورده نمی‌شود زیرا آنان معتقدند با ریخته شدن خون مسیح بر صلیب و مرگ و دفن و قیام او از مردگان نجات از گناه و طریق راه یافتن انسان به حضور خدا مهیا گردیده است.

بعضی از دلایل روزه گرفتن مسیحیان به شرح زیر می‌باشد:

۱- اینکه دل در حضور خدا نرم و فروتن شود.

۲- مسیحیان به صدا و هدایت حضور خدا حساس باشند.

۳- نفس سرکش ضعیف و سرکوب باشد.

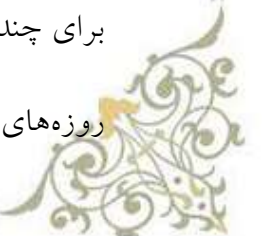
۴- پرستش و دعای مسیحی قوی‌تر و موثرتر باشد.

آنها می‌گویند روزه مسیحی کمک می‌کند که یاد بگیریم از خودخواهی انسان دوری و از خودگذشتگی داشته باشیم و بیشتر قدر و ارزش فداکاری عظیم را درک کنیم.

همچنین باید از ریاکاری و هرگونه ظاهرسازی و خودنمایی به دور باشد. چرا که عیسی در (انجیل متی فصل ۶، آیات ۱۶-۱۸) بدان اشاره کرده و می‌فرماید: «وقتی روزه می‌گیرید مانند ریاکاران خودتان را افسرده نشان ندهید. آنان قیافه‌های خود را تغییر می‌دهند تا روزه دار بودن خود را به رخ بکشند. اما تو وقتی روزه می‌گیری سرت را روغن بزن و صورت خود را بشوی تا مردم از روزه تو باخبر نشوند بلکه فقط پدر تو که در نهان است آن را بداند».

روزه در مسیحیت جامع احکام مذهبی نیست به همین دلیل روزه مسیحی در زمان و تحت قوانین خاصی نیست، آنها آزادند در هر زمان و با هدایت روح خدا بطور فردی و جمعی برای یک یا چند روز و حتی برای چند ساعت روزه بگیرند.

روزه‌های مهم مسیحیان عبارت است از:

۱- روزه روز جمعه قبل از عید پاک که در قرن دوم متداول بود.

۲- روزه غیرکامل دوشنبه تا پنجشنبه هفته مقدس

۳- روزه چهل روز قبل از عید پاک

۴- روزه چهل روز قبل از هفته مقدس

۵- روزه چهارشنبه و جمعه هر هفته؛ به مناسبت روز توطئه یهودیان برای دستگیری عیسی و روز جمعه

بدلیل به صلیب کشیدن عیسی

۶- روزه‌های فصلی

۷- روزه، بعنوان کفاره گناهان

روزه روزهای یکشنبه روز عید پاک، روزه در روز نیطیکاست- بدان سبب که روز جشن و شادمانی است-

ممنوع است.

سه فرقه کاتولیک، ارتدوکس و پروتستان در مسیحیت روزه‌های خاص به خود را دارند و روزه‌هایشان با

یکدیگر فرق می‌کند که در زیر به بعضی از آنها اشاره شده است:

۱-۲-۲- کاتولیک‌ها

آنها روزه روز چهارشنبه و جمعه الصلیب را می‌گیرند بعلاوه تمامی روزه‌های جمعه ماه انابت را که به دوران

توبه و تعمق معروف است را روزه می‌گیرند، و در این دوران دو نوع غذای ساده و یک غذای معمولی

می‌خورند و از خوردن گوشت پرهیز می‌کنند.

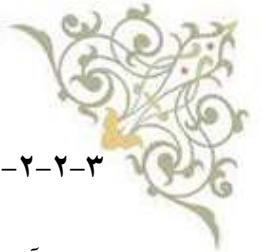
۲-۲-۲- ارتدوکس شرق

آنها نیز ماه انابت، روزه رسولان، روزه معراج مریم به آسمان، روزه ویژه میلاد مسیح و چند تا روزه یک

روزه دارند بعلاوه تمامی روزه‌های چهارشنبه و جمعه که در این دوران از خوردن گوشت، لبنیات، تخم

مرغ و ماهی پرهیز می‌کنند.

روزه آنها به خود افراد، کلیساها و سازمانها بستگی دارد و در این مدت بطور کامل از لب زدن به آب و غذا خودداری می‌کنند و برخی مایعات را نمی‌خورند و از خوردن یک یا چند وعده غذا صرف نظر می‌کنند.

همانطور که قبلاً اشاره شد روزه به عنوان یک مقوله دینی و عبادی امری نیست که به چند دین محدود باشد و اثری از آن در ادیان نباشد. شواهد تاریخی حاکی از آن است که اگر اختلافی هست در صورت و کیفیت توجه به آن است نه در اصل آن و در میان اقوام مختلف در گذشته و حال، روزه و پرهیز جایگاه خاصی برای خود داشته و دارد.

روزه در ادیان و فرق

- صائبین یا مندائیان (پیروان حضرت یحیی) در روزهای ویژه‌ای از سال که آنها را مبطل می‌نامند از خوردن گوشت، ماهی، تخم مرغ خودداری می‌کنند از جمله این روزها ۲۶ و ۲۷ و ۲۸ و ۲۹ و ۳۰ ماه سمبلتا، روزهای ششم و هفتم ماه دولا و روز دوم ماه هطیا است.

آنها روزه واقعی را روزه‌دار بودن اعضا و جوارح آدمی می‌دانند که در کتاب کنزربا یا صحف آدم مقدس‌ترین کتاب مندائی‌ها آمده است:

«ای مومنان برایتان گفتم که روزه بزرگ فقط نهی از خوردن و آشامیدن نیست بلکه دیدگانتان را از نگاههای هیز و شیطانی و گوشه‌ایتان را از شنیدن حرفهایی که مردم در خانه خود می‌زنند برحذر دارید و زبانهایتان را به گفتارهای دروغ و ناپسند نیالائید و»

- زاهدان پیرو آئین جین و آئین هندو برای ایجاد آمادگی روحی خود برای برخی جشن‌ها و اعیاد روزه نگه می‌دارند، همچنین پارسایان آئین جین بهترین مرگ را مرگ در اثر پرهیز کامل از غذا و آب می‌دانند و بسیاری از آنها داوطلبانه راه روزه‌دار را در پیش می‌گیرند تا بدین طریق به زندگی خود پایان بخشند.

- بسیاری از راهبان و راهبه‌های بودایی مذهب، تنها به یک وعده غذا در روز اکتفا می‌کردند و اول ماه و نیمه ماه را روزه کامل می‌گرفتند، امروزه مردم عامی بودائی هر ماه چهار بار روزه داشته و به گناهان خود اقرار می‌کنند و در استقبال از سالروز فوت بودا مدت پنج روز از خوردن گوشت خودداری می‌کنند.

- لامائیست‌ها در هر ماه روزه‌های ۱۴ و ۱۵ و ۲۹ و ۳۰ تنها از غذای آردی و چای تناول می‌کنند ولی پارسایان این مذهب در طول این چهار روز تا غروب آفتاب هیچ نمی‌خورند.

- مردم تبت مراسمی به نام نانگ نس (روزه مدام) دارند که چهار روز طول می‌کشد. آنها دو روز اول را بادعا، اقرار به گناهان و تلاوت متون مقدس به سر می‌آورند و روز سوم پرهیز شدیدی را رعایت می‌کنند و هیچ نمی‌خورند و حتی آب دهان خود را هم فرو نمی‌برند و این روزه را با دعا و اقرار به گناهان تا طلوع آفتاب در روز چهارم ادامه می‌دهند.

- در میان چینیان کهن بخصوص پیروان مذهب تائو روزه قلب وجود داشت و بر آن بیش از روزه تن تاکید دارند، پیروان مکتب کنفوسیوس روزه‌داری را بعنوان آماده سازی خود، برای بهتر به انجام رساندن اوقات پرستش ارواح نیاکان مورد توجه داشتند.

- در مصر کهن، پس از مرگ پادشاه رعایای او روزه می‌داشتند و از مصرف گوشت، نان، گندم، شراب و هر تفریحی پرهیز می‌کردند و نیز از استحمام، تدهین (مالیدن روغن به موی سر) و بستر نرم خودداری می‌کردند.

- قبایل بومی آمریکا معتقد بودند روزه گرفتن در کسب هدایت و راهنمایی از روح اعظم موثر است و از جمله مراسم عزاداری آنها پرهیز غذا بوده است.

همچنین در نزد بسیاری از اقوام کهن پرهیز از آشامیدن و خوردن به عنوان ابزار ندامت به درگاه خدا (یان) و به عنوان فدیة و کفاره گناهان انجام می‌شد؛ مردم کهن مکزیکی امساک از غذا را به عنوان کفاره گناهان بجا می‌آوردند و مدت آن از یک روز تا چند سال متفاوت بوده است و پارسایان آنها در هنگام بروز مصیبتی

عام، ماهها راه امساک را در پیش می‌گرفتند.

- زرتشتیان پس از مرگ یکی از نزدیکان، مدت سه شب از پختن یا خوردن گوشت پرهیز می کردند.
در پایان جلسه نیز استاد محترم به سوالات مطرح شده در این حوزه پاسخ گفتند.

مستندات نشست

Research Deputy

SCIENTIFIC MEETING

PHILOSOPHY OF FASTING IN VIEW OF RELIGIONS

IN ENGLISH

Sheikh Dr. Amini Golestani

- 3 May 2021
- 12:00 - 13:00 **Tehran times**

online link

live.mou.ir/research

Info@mou.ir
<https://mou.ir/>

Adobe Connect - نشست علمی فلسفه روزه از دیدگاه ادیان به زبان انگلیسی - دکتر امین گولستانی - 13 اردیبهشت 1400

Events Index

Search

Filter Events

Chat Messages

Sharing (0:00:00)

Research Deputy

SCIENTIFIC MEETING

PHILOSOPHY OF FASTING IN VIEW OF RELIGIONS

IN ENGLISH

Sheikh Dr. Amini Golestani

3 May 2021

12:00 - 13:00

live.mou.ir/research

https://mou.ir

Video (0)

pajohesh Department

Attendees (14)

Active Speakers

Stats (1)

Participants (10)

Participants (10)

Chat (0)

Chat (0) (Show/Hide)

Sanower Hossain Talukder: Assalamu Alaikum Warrahmatullah

0:00:44:05:57:50

Adobe Connect - نشست علمی فلسفه روزه از دیدگاه ادیان به زبان انگلیسی - دکتر امین گولستانی - 13 اردیبهشت 1400

Events Index

Search

Filter Events

Chat Messages

Sharing (0:00:00)

Research Deputy

SCIENTIFIC MEETING

PHILOSOPHY OF FASTING IN VIEW OF RELIGIONS

IN ENGLISH

Sheikh Dr. Amini Golestani

3 May 2021

12:00 - 13:00

live.mou.ir/research

https://mou.ir

Video (0)

pajohesh Department

Attendees (10)

Active Speakers

Stats (3)

Participants (10)

Participants (10)

Chat (0)

Chat (0) (Show/Hide)

Sanower Hossain Talukder: Assalamu Alaikum Warrahmatullah

what is your view about this meeting?

View	Percentage	Count
Excellent	40%	(2)
very good	40%	(2)
Good	20%	(1)
Bad	0%	(0)

0:17:19:05:57:50

Adobe Connect - نشست علمی فلسفه روزه از دیدگاه ادیان به زبان انگلیسی - دکتر امینی گolestani - 13 اردیبهشت 1400

Events Index

Search

Filter Events

Chat Messages

Sharing (0:00:00)

Dr. Amini Golestani.jpg

Video (1)

Attendees (13)

Research Deputy

SCIENTIFIC MEETING

PHILOSOPHY OF FASTING IN VIEW OF RELIGIONS

IN ENGLISH

Sheikh Dr. Amini Golestani

3 May 2021

12:00 - 13:00 [Take Now](#)

live link: live.mou.ir/research

info@mou.ir

<https://mou.ir/>

what is your view about this meeting?

Excellent	57%	(4)
very good	29%	(2)
Good	14%	(1)
Bad	0%	(0)

Attendees (13)

pajohesh Departme...

Hosts (3)

pajohes...

pajohesh De...

مجمع پژوهش‌های علم...

Presenters (0)

Participants (10)

13649

ahmad

H

Hajjani

mehdi

mm

Mohammad ...

Polina

Chat B (Everyone)

time?

MHB: See you next week

H: ???

Sanower Hossain

Talakder: Assalamu Alaikum Warahmatullah

محمد و آل محمد بر اللهم صل علی سوره و عقل تو خفیه

محمد و آل محمد بر اللهم صل علی ابن عباس و عقل تو خفیه

محمد و آل محمد بر اللهم صل علی Sawm و عقل تو خفیه

H: Azan time

H: Prayer Time

0:53:40 / 0:57:50

اللهم صل على آل محمد